Pastorala de Anul Nou
a I. P. S. Sale pr. Alexandru Nicolescu mitropolitul Blajului

Iubiți frați și fii, binecuvântare și mântuire dela Domnul!

„Iată acum e vreme bine primită: Iată acum e ziua mântuirii, II Cor. 6, 1".

Ori cum am defini timpul: Măsura modului succesiunii fiecărei deveniri (mișcări) ce din trecut peste prezent se scurge spre viitor, sau mai pe scurt: O durată ce se poate măsura, — timpul este ceva imperceptibil, nepipăibil, volatil și subtil din cale afară, pe care de abia îl sesizezi. Când crezi că l-ai prins îți și scapă printre degete și se pierde în neant. E mai nesesizabil decât fumul care apare acum și a dispărut. Mai trecător ca aerul care îți desmierdă, boare lină, fața, mai trecător ca valul sunetului care îți atinge timpanul urechii mai fin și imponderabil decât undele scurte și ultra scurte pe cari le captează stațiunea de Radio-recepțiune. Timpul nu cade direct sub simțuri.

Și totuși timpul este o realitate. Noi suntem învăluiți de timp, înotăm în timp. Incepem, sfârșim în timp, parcurgem viața în timp; viața ni se scurge picur pe picur, clipă de clipă în fluviul neîntrerupt al timpului. Acesta este adevărul.

Mai mult! Timpul fugar — oricât s'ar părea de paradoxal — ne este comoara cea mai de preț. In preajma Anului nou reflexia aceasta e binevenită. — Timpul ni l-a dat doară Dumnezeu ca să ne răscumpărăm în și cu el vesnicia fericită. „Pentrucă necazul nostru de acum curând trecător și ușor, peste măsură mare mărire lucrează întru noi", zice Apostolul (II. Cor. 4, 17). Va să zică clipa curând trecătoare de acuma poate lucra întru noi o mărire preste măsură mare în viața de apoi.

Timpul este de mare preț, de nemărginit preț mai apoi, pentrucă ni l-a răscumpărat Domnul Hristos cu prețul nestimabil [...] sângelui său, ca noi s[...] folos spre întoarcere, spre pocăința noastră, sfințirea noastră, spre [...] noastră.

O singură clipă este destul să ne câștigăm vesnicia fericită. Dovadă este tâlharul depe cruce. Dovadă poporul și regele David, și sf. Pavel pe calea Damascului și atâtea alte pilde ce s'ar putea înșira cu duiumul. De aceea sf. Alfonso de Liguori făcuse vot să nu piardă o sin- sf. Filip Neri nu lasă să-i scape gură clipă ne folosită bine; iar o singură părticică de timp neutilizată după norma legii dumnezeești.

Fiind timpul de așa de mare preț, [...] să ne întrebăm: cari sunt oare mijloacele de a ne folosi bine de timp?

Vom răspunde precizând mai întâiu ce nu trebuie să facem, ca timpul să nu ne poată fi spre stricare. Vom evita deci înainte de toate *păcatul* și vom căuta să nu măgulim *pasiunile noastre.*

In ce privește *păcatul* e știut că „Dreptatea înalță neamul, iară păcatele împuținează semințiile" (Pildele lui Solomon 14, 34). Și iarăși: „Ca de fața șarpelui fugi de păcat; că de te vei apropia de el te va mușca. Dinții de leu sunt dinții lui, care omoară sufletele oamenilor" (Intelepciunea lui Sirah 21, 2—3).

Am zis iarăși că trebuie să evităm a măguli *pasiunile noastre*, cari se pot strecura până și în faptele noastre bune. Bine spunea sfântul Ieronim: „Omne tempus in quo non virtutibus deservimus sed vitiis perit, est quasi non fuerit". Tot timpul în care servim nu virtuților ci viciilor, pierirea ca și când n'ar fi fost. Cei ce se lasă răniți de patimile lor ajung unde au ajuns romanii, pe cari sf. Pavel îi descrie ca plini de toată nedreptatea, de curvie, viclenie, lăcomie, răutate, pismă, ucidere, sfadă, înșelăciune, năravuri rele, de grăitori de rău, sopotitori, urâtori de Dumnezeu, ocăritori, mândri, trufași, de părinți neascultători, fără de minte, neîmpăcăcioși, fără de dragoste, nețiitori de jurământ, nemilostivi (Romani I, 29, 31).

Vom căuta mai apoi să nu *risipim* timpul. Timpul îl putem risipi nefăcând nimica, sau făcând numai lucruri inutile. Sau lucruri bune, dar neglijând datoriile profesiunii, meseriei, slujbei noastre, cari covârșesc pe celelalte; ținând bine înțeles pe dinaintea ochilor porunca: Căutați mai întâiu împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate celelalte vi se vor adauge vouă (Matei 6, 37).

Rău e și când punem acte și fapte în sine indiferente fără de a ne gândi la Dumnezeu ca să fie merituoase și să-și aibă valoarea lor sub această perspectivă largă. Și atunci risipim numai timpul.

Rău e și atunci când dorințele noastre le împlinim nu la timpul lor și nu în felul și măsura cerută de Dumnezeu. Risipim timpul și în felul acesta. Timpul și măsura faptelor noastre o croiește de atâtea ori sf. Biserică, cerând bunăoară să ne spovedim și cuminecăm la Paști, să ascultăm sf. liturghie în dumineci și sărbători, să postim de atâtea ori peste an, să ne rugăm zilnic etc.

Iar întrebându-ne ce anume trebuie să facem în *chip pozitiv* ca timpul să ne fie folositor, răspund cu părintele I. Berthier.

Inainte de toate trebuie să știm să *răscumpărăm* vremea. Nu doară că am putea recâștiga zilele pierdute, timpul pierdut. Spunea și poetul păgân Virgiliu: Fugit *ireparabile* tempus. Ci răscumpărăm timpul părându-ne rău, pocăindu-ne sincer de întrebuințarea rea de până acuma a timpului nostru. Să zicem Domnului în sinceritatea sufletului nostru: „Să nu pomenești fărădelegile noastre cele de demult, de grab să ne întâmpine îndurările tale Doamne, că am sărăcit foarte" (Psalm 78, 8). De sigur Domnul nu le va mai pomeni acele păcate de demult dacă pocăința noastră va fi sinceră. „Intoarce-se-va, cum zice Michea proorocul, și ne va milui pe noi, aduna-va nedreptățile noastre și se vor lepăda în fundurile mării toate păcatele noastre" (Michea 7, 19). Da pentrucă, după acelaș Michea: „n'au ținut întru mărturie mânia sa, că voitor de milă este" (Michea 7, 18).

In locul al doilea trebuie să săvârșim binele pe toată linia cu zel cu atât mai mare cu cât am neglijat până acuma a-l face. Deci milostenii, rugăciuni, pocăințe, sfințirea faptelor noastre, referindu-le la Dumnezeu. Nu ne învață sf. Apostol Pavel: „Deci ori de mâncați, ori de beți ori altceva de faceți, toate spre mărirea lui Dumnezeu să le faceți? (I Cor. 10, 31).

Aduceți-vă aminte de cuvintele aceluiaș Apostol Pavel: „Deci dară până când avem vreme, să facem lucrul bun către toți" (Galateni 6, 10). Și tot de cuvintele lui: „Socotiți drept aceea cum cu pază să umblați, nu ca niște neînțelepți ci ca cei înțelepți. Răscumpărând vremea, că zilele rele sunt" (Efeseni 5, 16).

Da! zilele rele sunt. Mai ales zilele pe cari le trăim noi, iubiți fii, rele sunt. Pare că toate nefericirile s'au abătut asupra capului nostru, asupra țării și neamului românesc. Ci noi, cu încredere nemărginită în Dumnezeu Tatăl, care va ști să înlăture toate aceste nefericiri și să readucă iarăși vremile fericite de odinioară, ca și neamul nostru să cânte și slăvească cu tot elanul măririle Domnului, vom fi înainte de toate înțelepți pentruca până și în frământarea aprigă a zilelor vitrege de acuma să nu ne pierdem steaua polară a mântuirii noastre veșnice, folosind bine fiecare părticică de timp a vieții noastre.

Darul Domnului Nostru Iisus Hristos, cu voi cu toți. Amin.

Dr. Alexandru Nicolescu,
arhiepiscop și mitropolit de Alba-Iulia și Făgăraș

Un plotonier pensionar
omoară pe șeful unui post de jandarmi și rănește grav alte două persoane

Timișoara, 29 Dec.

Astăzi, a fost înaintat legiunii de jandarmi Ion Trifa, din Jimbolia, plotonier pensionar, învinuit că a omorît pe șeful postului de jandarmi din acea localitate și a rănit grav alte două persoane, cu prilejul executării unei sentințe de evacuare.

Faptele s'au întâmplat în următoarele împrejurări:

Pensionarul Trifa ocupa o mică locuință în str. Lorena 77, proprietatea unei bătrâne. Din cauza alcoolismului, pensionarul ajunsese să fie ocolit de toată lumea, iar afară de mica lui pensie, care nu-i ajungea nici măcar pentru băutură, nu mai avea nici un venit.

Proprietara locuinței a încercat să-l evacueze pentru neplata chiriei însă fără rezultat. Acum în urmă a obținut o sentință judecătorească de evacuare, pe care a căutat s'o pună în executare ieri d. a.

In acest scop, delegatul judecătoriei Jimbolia d. Ioan Sima, însoțit de șeful postului de jandarmi, plutonierul Ion Crețu și de guardul comunal Petru Valea, s'a dus la adresa de mai sus spre a obliga pe pensionar să părăsească locuința.

Trifa, nervos și, probabil beat, a scos revolverul și a început să tragă asupra celor trei slujbași în exercițiul funcțiunii.

Plutonierul Crețu a fost împușcat mortal, iar ceilalți doi funcționari, grav răniți, au fost internați în spitalul din Jimbolia.

Dându-și seama de gravitatea faptei, criminalul a fugit însă după câteva ore a fost arestat de jandarmi.

Plutonierul Ion Crețu, căzut la datorie, avea 37 ani și conducea postul Jimbolia de nouă luni, fiind mutat acolo dela postul Marginea (Severin).

El va fi înmormântat cu toate onorurile cuvenite unui slujbaș căzut la datorie, în com. Teregova (Severin).

De îndată ce s'a primit raportul acestei crime, la fața locului a plecat d. maior Nicolae Caracaș, ajutorul de comandant al legiunii de jandarmi, spre a face personal cercetări.

Criminalul a fost adus astă seară la legiunea de jandarmi, de unde va fi predat, mâine dimineață, parchetului.

In ceea ce privește starea celor doi răniți, în urma îngrijirilor primite la spital, vor scăpa cu viață.

Crima a produs o vie impresie la Jimbolia.

Directive date personalului din ministerul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale

D. ministru al muncii, sănătății și ocrotirilor, a dat dispoziții pentru coordonarea lucrărilor între diversele direcții cu interese apropiate sau comune și pentru simplificarea birocrației. Directori și funcționarii superiori vor trebui să supravegheze munca funcționarilor în subordine, ca ei să fie permanent ocupați și sfătuiți părintește.

D-nii directori au raportat verbal situația și mersul lucrărilor curente.

LA 1 IANUARIE DIMINEAȚA

Zamf[...]

DESCHIDE NOUL SAU LOCAL DE CONSUMAȚIUNI DIN CALEA VICTORIEI 43 alături de Palatul Regal

UNDE SE VOR DEGUSTA CELE MAI RAFINATE CONSUMAȚII

„OFROM"

Ofeu r[...] se de transporturi S. A.

Transporturi internaționale, Terestre, Fluviale și Maritime

Vămuiri, Intrepozitări, Asigurări

Execută în cele mai bune și avantajoase condițiuni

Transporturi de efecte și bagaje pentru Orient

Poveste de Crăciun
IISUS PE PĂMÂNT

Am să vă spun o poveste de Crăciun povestită și mie de un pelegrin bătrân, obosit de atâta colindare pe drumurile și potecile lumii, dornic numai de a-și lăsa capul pe o piatră și de a muri uitat. Dacă povestea vi se va părea prea întunecoasă, dați vina pe socoteala obosită și a multor necazuri pământe de cel ce mi-a povestit acest soiu de vis de iarnă.

Așa dar, se zice că în noaptea de Crăciun a unuia din ultimii ani, Domnul nostru Iisus Cristos vru să coboare pe pământ spre a-l străbate în lung și'n lat, pentrucă, așa cum știu toți câți au citit Sfintele Scripturi, bucuria lui este de a sălășlui printre fiii oamenilor.

Iși părăsi deci tronul și locul la dreapta Tatălui și ascunzându-și măreția și frumusețea sub înfățișare și chip care să nu sperie ochii muritorilor, ba, uneori chiar spre a nu fi zărit de ei, porni pe lume mânat de dorul de a întâlni milă, iubire și veselie frățească. Firea însăși parcă se unea la slava zilei: pe firmamentul, limpede ca o boltă de cleștar, străluceau astrii de aur și de smarald albăstrui, clipind aidoma unei priviri drăgăstoase; nu adia nici cea mai lină boare, nici cel mai mic norușor nu umbrea măreția ceasului nocturn. — La pol, când își sprijini Iisus piciorul sacru pe pustiul înghețat, se aprinse deodată, parcă spre a-l sărbători, o sclipitoare auroră boreală: răsfrângeri de jăratec, purpurii ori portocalii, colorau zăpada și smulgeau ghețarilor uriași scânteeri diamantine. Dar ce prețuia pentru Iisus vraja priveliștei? El căuta altceva; căuta lumină de vori în suflete, îl atrăgeau fenomenele sufletului, nu jocurile unui meteor pe stâncile nepăsătoare și pe stepele înghețate. Și Iisus își urmă drumul.

Pentru prima dată întâlnește oameni, pe un câmp sterp, în fundul unei văi străjuită și închisă de munți înalți. Oamenii, da acoperă pământul deși ca lanurile când le retează coasa secerătorului; dar oameni înțepeniți, încremeniți, răsuciți, înfiorați în atitudini silite; iar pe fețele lor vinețiI, întoarse spre cerul scăldat în lumina mângâioasă a stelelor, în ochii lor deschiși și fără privire, stărue, în ciuda morții, o expresie de ură sau de groază... Pentrucă sunt cadavre trupurile semănate pe câmpie, iar câmpia un câmp de bătălie — Iisus, gânditor, le privește câteva clipe. Pe pieptur ile spintecate, rănile vișinii par guri căscate; pe frunțile sdrobite, chiaguri negre de sânge, închipuesc fluturi de noapte din fioroasa speță numită *Atropos*, ce poartă desemnat pe spate scheletul unei hârci. Câțiva din oamenii întinși pe câmpie mai respiră încă; trăgând cu urechea se putea deslusi horcăitul răgușit al agoniei. O femee gârbovită, cu lacrămile curgându-i șiroae și apărând cu mâna o luminiță tremurătoare, se strecoară aplecându-se pentru a se uita la chipuri: poate își căuta feciorul printre morți. Un cal fără călăreț trece, mirosind măcelul și fuge înebunit... Iar Iisus își urmează drumul, se îndepărtează.

Pătrunde într'un oraș mare și zgomotos. Pe ulițî, lumea forfotește voioasă, bucurându-se de gerul înviorat de zăpada proaspătă. Sănii lunecă în clinchet de zurgălăi; când și când, pe ușile întredeschise ale barurilor se aud glasuri răgușite de vin intonând cântece obscene; sunetele saxofoanelor, clarinetelor, viorilor, tobelor și acordeoanelor se împletesc și se înalță prin văzduh ca vrăjitoarele spre sabat. Lumea împrăștiindu-se pe ulițî, se înghesuește dinaintea cafenelelor înțesate și înăbușitoare de căldură; la colțuri mai dosnice, perechi, perechi se furișează pe ușa vreunei taverne sotcuse, de unde răsbat pocnituri, chiuituri, înjurături și duhniță de beție.

Dinaintea unei astfel de speluncă se oprește Nazarineanul: în fund zărește un grup în jurul unei mese: doi bărbați și o femee. Ea-i asmuță pe amândoi; îi provoacă, îi încurcă; ei golesc pahar după pahar și se ceartă. Unul aruncă paharul în capul celuilalt; paharul se face țăndări; omul se scoală cu fața plină de vin amestecat cu sânge. Ceilalți cheflii intervin, dojenesc pe cel sănătos, potolesc pe cel rănit, îi șterg fața, glumesc, silesc pe adversari să se împace, îi îndeamnă să se îmbrățișeze râzând; cel teafăr întinde brațele din toată inima, fără nici o teamă; rănitul vâră pe nesimțite mâna în buzunar; o fulgerare de cuțit brăzdează aerul greu și omul se prăbușește înjunghiat în plămâni.

Iisus se întoarce, își urmează calea și zărește un portal grandios luminat feeric, sprijinit pe stâlpi de marmoră roșie și de bronz; de o parte și de alta a intrării străjuesc doi lei de piatră. Sus scara îmbrăcată în covoare și ajunge într'o încăpere de proporții uriașe. Pe la uși stau nemișcați închei în pantaloni scurți, ciorapi albi, pantofi de lac și livrele verzi cu găitane aurite. Dinăuntru străbate un miros ca de rai de albine; în văzduh plutește mirosul locurilor unde se strâng mulți bărbați și femei să benchetuiască. Din fundul unei săli se aud acorduri de melodii vesele și sensuale, întrerupte de hohote de râs. Iisus înaintă și pătrunde într'o galerie cu uși de cleștar, un fel de grădină de iarnă, împodobită cu tablouri de vânătoare și cu plante exotice: palmieri, lămâi, portocali, cactuși. Printre plante se zăresc mesele unde cinează grupuri înbujorate de femei gătite, decoltate, presărate cu perle și diamante și de domni în frac și cheotoare cu gardenii veștejite de căldură. Orchestra ascunsă într'un chioșc arab, acoperit cu verdeață de brad, acompaniază în surdină murmurul convorbirilor și ciocnitul cupelor de argint cu șampanie spumoasă.

La ferestrele, din care se revarsă valuri de lumină, colindătorii cântă:

Astăseară-i seară mare,
Florile dalbe,
Seara mare a lui Crăciun
Florile dalbe
. . . . . .
Rupeți fir
De calomfir
Și fire de busuioc..

Sau:
Pe munții cu florile.
O, ler leroi, Doamne

Sunt copilași sgribuliți, cu mâinile înghețate pe mânerul stelei ce vestesc marea taină a bucuriei și înfrățirii obștești printre oamenii de bună învoire. Nimeni nu-i ascultă însă, nimeni nu se gândește la misterul stelei, nici o femee nu se mișcă să le arunce barem firimiturile de la ospățul lor; luxuria îi stăpânește pe toți și pe toate. Doar o fetiță cu ochii ca viorele, cu șorțul și coșulețul pline de bunătăți, se strecoară nesimțită de câte ori sosesc alți colindători. Se duce, le împarte daruri, le zâmbește, îi urmărește cu privirea jinduindu-i și se întoarce pe pitiș, parcă ar fi având să ascundă ceva, în sala unde poate și fusese uitată. Era fata stăpânului casei, singura ce-și amintea de nașterea pruncului în Betleem. Iisus întinde mâna, o binecuvintează și iese din palat.

Se îndepărtă de marele oraș putred și mocirlos și de casa bogatului „de sub talpa Iadului în cuțite ascuțite" și se îndreaptă spre casa săracului „în mijlocul Raiului". Merse ce merse și deodată vântul începu să vâjâie: nori negri, pântecoși și grei ca plumbul se învăluiau pe cer; răbufneli tăioase de vifor încovoiau copacii până la pământ; marea hula mânioasă izbindu-se de stânci. Mugeau furioase în beznă adâncă a nopții deslănțuite pe neașteptate, toate elementele naturii, ca leii răsvrătiți împotriva gârbaciului și cătușelor îmblânzitorului. Stâlpii pământului se înfiorau parcă ar fi stat să se frângă, tremurând la năpustirea urletului vijeliei; în zare, limbi de foc spintecau smoala norilor și toată firea, ca un trup viu, se încolăcea și svârcolea în spasmul bubuiturilor și al tânguirilor. Iisus ajunse, într'un cătun de pescari, alcătuit dintr'un pumn de colibe sărăcăcioase, aninate ca niște cuiburi de pescăruși în scorburile coastei sălbatece. In ciuda ceasului, destul de înaintat pentru lumea obișnuită să economisească lumina, nimeni nu doarme în sat; pe rând se deschid toate ușile bordeelor, și bărbați și femei, încărcați cu saci, hârlețe, prăjini lungi, cașuri și felinare aprinse, pornesc grămadă spre țărm înfruntând Crivățul ce le biciue [...] și zăpada ce cade [...] pale dese mânate de viscol. Marea turba, șuera, îngrozea: valuri uriașe, cu creste de spumă, gonesc, aleargă, se înalță, se prăbușesc și deschid prăpăstii fara fund. Un bubuit năprasnic cutremură văzduhul: o mână pentras lov[...] biata corabie ce înainta cu greu, luptând cu valurile spre a ajunge la un adăpost. Pescarii ridică felinarele în vârfurile prăjinilor și le mișcă de colo, colo. Călătorii ce fuseseră zăriți la lumina focului, pe punte, în atitudini de spaimă și groază, se aruncă în mare. Se agață de odgoane, de scânduri, de butoaie, se bat cu valurile ce-i sgâlțâe și-i plesnesc de stânci, înnoată desnădăjduiți cu ochii țintă pe luminițele umblătoare pe care le socot liman de mântuire, portul prietenos unde aveau să fie scăpați. Și atunci se întâmplă un lucru nemai pomenit: cei ce așteaptă pe mal pe naufragiați în loc să le întindă o mână de ajutor cu pari, cu vâsle, cu căngi, cu cuțite, îi împing iar în mare după ce mai întâi îi despoaie de haine, de pungile și de brâele în care sărmanii își legaseră au[...] avutul când înțeleseseră p[...]jdia. Și ca nu cumva valurile să nu-și împlinească menirea, le sdrobesc țeasta capului și-i aruncă iar în vâltoarea apelor. Dănțuesc pe urmă de bucurie sau mârâie ca câinii la împărțirea prăzii și se așează apoi la picioarele stâncilor, în așteptarea zorilor, cu nădejdea ca marea nu va întârzia să le arunce la țărm merindele de pe corabie. Le va fi astfel îngăduit să prăznuiască Nașterea Domnului cu un banchet copios.

Mântuitorul a fugit de pe țărm; ochii-i sunt împăienjeniți, iar sufletul trist, trist de moarte, așa cum era când a sângerat răstignit pe Golgota. Cu inima încinsă de milă mai mult ca oricând, nesățioasă de iubire de oameni, simte ascuțiți și nevăzuți, spinii cununei înțepându-i fruntea. Pentru neamul acesta se născuse în staul și murise pe cruce! Pătruzând într'una din colibele din care pescarii porniseră la groaznicul pescuit de naufragiați, zărește într'un colț aproape de foc, un copil îngenunchiat. Văzându-se așa de singur, copilului îi fusese frică, se apropiase de vatră și se ruga implorând milă și ocrotire. Iisus îl ia în brațe, îl sărută, îl culcă, îi închide ochii, și-l lasă adormit liniștit să viseze îngeri, și înălțându-se iar la cer, Iisus duce în podul palmei patru perle: lacrimile unei mame ce-și căuta feciorul pe câmpul de bătălie, îmbrățișarea omului ce cerea să-i fie iertată ofensa, zâmbetul unei copilițe și ruga nevinovatului.

AL. POPESCU-TELEGA,
Membru corespondent al Academiei Spaniole

Intâmplări din Capitală

Sinucidere

Tânărul Ion Săvescu, în etate de 18 ani, salahor, de fel din comuna Crainici (județul Mehedinți), fost domiciliat în șoseaua Ștefan cel Mare nr. 108, a fost găsit Duminică spânzurat cu betele dela pantaloni, în podul casei din șoseaua Ștefan cel Mare nr. 93. Cauza sinuciderii e mizeria.

Din ordinul procurorului de serviciu, cadavrul sinucigașului a fost transportat la „Institutul medico-legal".

Razzie

Duminică noaptea poliția moravurilor a făcut o razzie prin cartierele: Obor, Pantelimon, Colentina, precum și pe străzile: Regală, Academiei, Brezoianu, etc.

Au fost conduse, cu această ocazie, la prefectura poliției, 200 de prostituate, precum și numeroși întreținuți ai acestor femei de moravuri ușoare, precum și pungași de buzunare și jucători de cărți, găsiți prin cafenelele cartierelor periferice.

ADEVARATA MINUNE A TECHNICEI MODERNE

SOBIȚA TUBULARA DE BUZUNAR

BREVET GERMAN

cu 30 grame benzină încălzește 8-10 ore.

Indispensabilă pentru anotimpul friguros.

Se vinde exclusiv la „MUNISPORT" S.A.R., Str. Doamnei No. 3

38

MULȚUMIRE

Preotul paroh Nestor Dumitrăchescu împreună cu enoriașii bisericii din Vulcana Băi aduc pe această cale mulțumirile lor pline de recunoștință d-nei Jeana și d-lui Traian Grigoriu din București pentru ajutorul în sumă de lei 20.000 dat pentru reparația turnului bisericii distruse de cutremur. 10

ANUNȚ

Soc. în nume colectiv Moseiso n & Zentler din București str. G. G. Assan nr. 3, aduce la cunoștință că d. Leon Fischman din Constanța a încetat a mai fi reprezentantul său, procura sa fiindu-i anulată. 23

„FLOROL"

praf, redă PARULUI ALB, CARUNT pe neobservate, culoarea NATURALA avută NU PATEAZA, nu murdărește. Se prepară ușor în casă. Curăță mătreața. Se întrebuințează ca o apă de cap obișnuită, simplu. Cutia lei 95, 2 cutii lei 180. De vânzare: FARMACII, PARFUMERII, DROGUERII

Depozit: „OPAC" str. Doamnei 7 (Galeriile Blanduziei, etaj) București. 1832

ȘURUBURI

piulițe, șaibe, nituri, șuruburi pentru lemn, mașini și lacăte livrează prompt din depozit

LEHMANN

Berlin C. 2 Spandauer Brücke 9

Rugăm cereți catalogul 3680

Kaweco

GE-RI

nunea Oțelăriilor Germane

Lama GE-RI

Ștefănescu Olimpului 2, Telefon 3.51.40 25

VINURILE Hagi-Anton

RISLING 1937

BORDEAUX 1937 în vânzare la Uniunea Sindicatelor Agricole, Bulevardul Brătianu 9. 24

TRICOTAGE FINE LA GALERIILE ȘELARI

STR. ȘELARI No. 4

GREFA TRIB. PRAHOVA, S. I

EXTRACT

D-na Iuliana V. Constantin cu petiția înreg. sub Nr. 38725/940, a intentat acțiune de divorț contra soțului său Victor V. Constantin, ambii din Ploești. Din căsătorie a rezultat copila Elisabeta. Ambii soți n'au avere.

Grefier, Indescifrabil

Nr. 91646.

1940 Dec. 24. Dos. 6996/940

1

A apărut și s'a pus în vânzare UNIVERSUL COPIILOR No. 1

de Anul Nou cu o materie foarte bogată și variată și împodobit cu o mulțime de desene în culori și negre. In acest număr cititorii găsesc, pe lângă altele, continuarea înduioșătorului roman „INA, FETIȚA PRIGONITA", continuarea minunatei povestiri în versuri „JAR-VOEVOD ȘI FULG-ALBASTRU", un nou capitol din noul roman „CEI DOI FRAȚI", o foarte frumoasă legendă din Valea Rinului, alte povești frumoase și un nou concurs de jocuri.

Prețul unui număr, lei 5. De vânzare la toate chioșcurile de ziare.

Recompensă mare

aceluia care va da indicațiuni pentru prinderea spărgătorilor ce au furat bijuterii și ceasornice în noaptea de 21 spre 22 Decembrie a. c. dela MAGAZINUL „PAVES" str. Buzești 1 București. 2

Firmă creștină

bine introdusă la industriile din țară, preia reprezentanțe articole chimice și technice.

La ziar sub „Nicolau" căsuța 42 C.

„BORCEA"

BIROU DE VAMUIRI — INTREPOZITE BUC.

EXECUTA ORICE OPERAȚIUNI DE IMPORT ȘI EXPORT IN CONDIȚIUNI CONVENABILE ȘI CORECTE

Proprietar C. PĂPURICĂ

Fost Inspector vamal, Licențiat în chimie, Vechiu expeditor

Pentru informațiuni adresați-vă 9—12 vama Buc. Intrepozite și 16—19, printr'o carte poștală, la domiciliu Str. Dr. Victor Poloni No. 12 (Sf. Elefterie) 15

REPREZENTANȚI

pentru vânzarea lozurilor Loteriei de Stat în orașele:

Alba Julia, Arad, Blaj, Botoșani, Deva, Caracal, Călărași, Diciosânmartin, Dorohoi, Focșani, Mediaș, Roman, Sighișoara, Turda

caută Colectura Gheorghe Stănoiu, București, Lipscani 83. 8

CASE DE FIER

MAȘINI de SCRIS

FURNIZAM B-DUL MARIA 44 TEL. 4.07.38 1207

S'A DESCHIS PATINAJUL în CIȘMIGIU 2700

Fabrica de cafea din cereale „RODICA", roagă D-nii comercianți revânzători să adreseze comenzile D-lor în Str. Unirii 170, Telefon 5.94.71 2500

MOARA SISTEMATICA

Instalație completă fără forță motrice.

4 valțuri. Capacitate de producție: 12.000 kgr. grâu în 24 ore.

DE VANZARE

Amatorii se vor adresa la: „DOMENIUL BROȘTEN" S. A. R. București, Str. Franklin Nr. 16, Et. I. 22